

การศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงที่ได้รับของผู้ปกครองต่อการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลานในโรงเรียนดนตรีเอกชน

A Study of Parents Expectations and The Truth Received from Children's Piano Classes in Music School.

วรัญญา ศรีวรบุตร^{1*}

Varanya Seevarabuth^{1*}

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Lecturer of the Department of Popular Music, Faculty of Liberal Arts & Education, Hatyai University

* Corresponding author, E-mail: Varanya.s@hu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงที่ได้รับของผู้ปกครองต่อการเรียนเปียโนของผู้เรียนในโรงเรียนดนตรี ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการศึกษารวบรวมข้อมูลการเรียนการสอนวิชาเปียโน ความคาดหวังของผู้ปกครอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 101 คน และแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ปกครอง 128 คน รวมทั้งสิ้น 229 คน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคาดหวังของผู้ปกครองจากการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลานมากที่สุด คือ ด้านหลักสูตร ผู้สอนเปียโนและการบริการของโรงเรียนดนตรีเอกชน มีค่าเฉลี่ย 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 ซึ่งอยู่ในระดับความคาดหวังมาก ส่วนระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อสภาพความเป็นจริงที่ได้รับจากการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลานมากที่สุด คือการพัฒนาด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

คำสำคัญ: เปียโน โรงเรียนดนตรี ความคาดหวัง

Abstract

This research was aimed to study the expectations and the truth received by parents towards the piano classes in music schools. The searcher started to collect data from the piano classes and parents' expectations. A set of 5 rating scales questionnaires and interview data sheets were used to collect the data from 269 parents. Both mean (\bar{x}) and standard deviation (S.D.) were used to analyze the data obtained.

The research revealed what the parents expected most from their children's piano classes were the curriculum, piano teachers, and services of private schools. The level of expectation was at 4.10, while the standard deviation was at 0.65. The number was considered as at the high level of expectation. The highest satisfaction of parents towards piano classes was the development of emotion. It showed statistically at high level of satisfaction such as mean at 3.88, and S.D. at 0.63.

Keyword: Piano, Music School, Expectations

บทนำ

ในปัจจุบันการเรียนวิชาดนตรี ได้ถูกบรรจุเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระบบโรงเรียน แต่ไม่ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง เพราะวัตถุประสงค์ใหญ่ เป็นการจัดการเรียนสอนเพื่อให้ครบหลักสูตร เนื้อหาดนตรีในแต่ละชั้นมีความซับซ้อน ไม่เป็นขั้นตอนรวมไปถึงปรัชญาของการเรียนการสอนดนตรีในโรงเรียนไม่ชัดเจนว่าเรียนดนตรีเพื่ออะไรแต่ในทางตรงกันข้าม ผู้ปกครองกลับให้ความสนใจและเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนดนตรีทำให้ความนิยมส่งบุตรหลานมาเรียนพิเศษวิชาดนตรีกับโรงเรียนดนตรีเอกชนเพิ่มขึ้น เนื่องจากโรงเรียนดนตรีเอกชนเป็นแหล่งการศึกษาทางด้านดนตรีที่มีบทบาทสำคัญ และได้รับการยอมรับจากสังคม เนื่องจากมีศักยภาพตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมากกว่าโรงเรียนในระบบ ลักษณะการเรียนเป็นแบบเสริมพิเศษนอกเวลา มีค่าใช้จ่ายสูง ทำให้ผู้ปกครอง ผู้เรียนมีความคาดหวังในระดับสูง ส่วนใหญ่คาดหวังให้ดนตรีช่วยพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ เช่น พัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม บุคลิกภาพ สติปัญญาของผู้เรียน ช่วยในการพัฒนาสมาธิ เรียนดนตรีเพื่อเป็นการผ่อนคลายใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพหรือเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย ในขณะที่ผู้ปกครองบางรายไม่ได้ตั้งความหวังไว้สูงเพียงแต่ต้องการให้มีความสามารถในการเล่นดนตรีได้บ้าง และบางส่วนต้องการให้บุตรหลานเรียนตามค่านิยมของสังคม และเห็นว่าวิชาดนตรีเป็นความสามารถพิเศษอย่างหนึ่ง และปัจจัยของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการเรียนดนตรีของลูก เช่น พาลูกเข้าฟังดนตรี ครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการร้านขายเครื่องดนตรี ครอบครัวมีห้องบันทึกเสียง ครอบครัวเป็นนักดนตรี ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้ลูกหันมาสนใจการเรียนดนตรีมากขึ้น สิ่งแวดล้อมภายนอกย่อมมีผลต่อการศึกษาด้านดนตรีสังคมและเศรษฐกิจเป็นอีกปัจจัยเช่นกัน และการสนับสนุนจากผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่สุด (สุกรี เจริญสุข, 2544: 1)

การเรียนการสอนดนตรี เป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้ปกครองตั้งความคาดหวังในด้านต่าง ๆ ไว้มากโดยความคาดหวังของแต่ละคนนั้นจะมากขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และเป้าหมายในการเรียนดนตรี ผู้ปกครองบางคนอาจคาดหวังให้เรียนดนตรีเพื่อเป็นการผ่อนคลาย สนุกสนาน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ พัฒนาศักยภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา หรือบางคนคาดหวังเพื่อให้บุตรหลานมีความสามารถพิเศษ ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพด้านดนตรีต่อไปในอนาคตได้ ดังนั้นการศึกษาความ

ความหวังของผู้ปกครอง เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องควรทราบ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินการตามนโยบาย และความคล้อยกับความคาดหวังและสังคมโดยรวมเพื่อให้การศึกษาดนตรีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

สถิติโดยทั่วไปวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่นิยมเรียนมากที่สุด คือ เปียโน เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่มีความเป็นสากลได้รับการยอมรับทั่วโลก รวมทั้ง การเรียนเปียโน สามารถเป็นพื้นฐานของการเรียนเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ต่อไปได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เครื่องดนตรีอื่น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว (คำคม เฉลยพจน์, 2537: 95) โรงเรียนดนตรีนอกระบบ หลายแห่งประสบปัญหาการหยุดพักการเรียน การลาออกของผู้เรียนจำนวนมาก ซึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าผู้เรียนที่เรียนวิชาเปียโน ในระดับชั้นต้นมีจำนวนมาก แต่ระดับชั้นกลางและสูงมีจำนวนลดลง ซึ่งความคาดหวังต่อการเรียนเปียโนของบุตรหลานที่ตั้งไว้ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่ได้รับในด้านจุดประสงค์ของการเรียน หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น การเล่นเพลงที่ผู้ปกครองคันทูได้ หรือผลการพัฒนาทางสติปัญญา อารมณ์ จิตใจ สังคม บุคลิกภาพ เป็นต้น สาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้ปกครองตัดสินใจเลิกส่งบุตรหลานเรียนเปียโน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าพื้นฐานที่สำคัญที่ทำให้การเรียนวิชาเปียโนมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยความเข้าใจถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาเปียโน เช่น ความคาดหวัง สภาพความเป็นจริงที่ได้รับของผู้ปกครอง ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความคาดหวังกับระดับสภาพความเป็นจริงที่ได้รับของผู้ปกครองต่อการเรียนเปียโนของบุตรหลานในโรงเรียนดนตรีเอกชน” ซึ่งผู้วิจัยได้มีการจัดทำขึ้นเพื่อให้โรงเรียนดนตรีเอกชนต่าง ๆ ได้นำผลการศึกษาวินิจฉัยไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงนโยบายด้านการเรียนการสอน การแก้ไขคุณภาพการเรียนการสอนวิชาเปียโนให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปกครองและสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจต่อการศึกษาดนตรีแก่ผู้ปกครองและผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง และนำข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนมาพัฒนาเชิงนโยบายด้านการศึกษาวิชาเปียโน ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงที่ได้รับของผู้ปกครอง ต่อการเรียนเปียโนของผู้เรียนในโรงเรียนดนตรี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การเรียนเปียโนมีการแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับชั้นต้น ระดับชั้นกลาง และระดับชั้นสูง

Martha Beth Lewiz (1998: 5-6) ได้กล่าวว่า การเรียนเปียโนในชั้นต้นเป็นการเรียนพื้นฐาน เริ่มตั้งแต่การวางมือ การนั่งที่ถูกต้อง การอ่านโน้ตและจังหวะ การเล่นโน้ตแบบเสียงต่อเนื่อง (Legato

Articulation) การเล่นเสียงให้สั้นกว่าค่าโน้ตปกติ (Staccato Articulation) การเล่นขึ้นคู่เสียง (Interval) ทริยแอด (Triad) ฝึกความแข็งแรง ความสมดุลระหว่างมือ และการฝึกเทคนิคสั้น ๆ ที่นักเรียนสามารถเล่นได้จบในแต่ละสัปดาห์

Max W.Came (1991: 52-53) อธิบายเพิ่มเติมว่า การเรียนเปียโนในระดับขั้นต้นผู้เรียนจะเริ่มรู้จัก เข้าใจสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางดนตรี การเรียนเปียโนในระดับขั้นกลาง นักเรียนจะมีความเข้าใจในองค์ประกอบทางดนตรี และสามารถปฏิบัติดนตรีที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่น การร้องเพลง (Voicing) การใช้เพดลิ่ง (Pedaling) การแสดงรายละเอียดของการบรรเลงโน้ตแต่ละตัวทางดนตรี การปรับระดับความเข้มของเสียง (Dynamics Sign) รูปแบบโครงสร้าง หน้าที่ขององค์ประกอบทางดนตรี วรรณกรรมทางดนตรีในยุคต่าง ๆ ผู้เรียนควรมีความสร้างสรรค์และสามารถปฏิบัติดนตรีได้อย่างถูกต้อง

Martha Beth Lewiz (1998: 5-6) สำหรับการเรียนเปียโนในขั้นสูง ผู้เรียนควรมุ่งความสำคัญในด้านความเป็นดนตรี ตลอดจนการตีความบทเพลง ผู้เรียนควรบอกรายละเอียดของเสียงประสาน และมีความสามารถในการวิเคราะห์บทเพลงได้ สามารถปฏิบัติเพลงที่สื่ออารมณ์และความหมายของเพลงได้อย่างสมบูรณ์ระหว่างผู้เล่นและผู้ฟัง ผู้เรียนในระดับนี้ควรเรียนด้านการฝึก การฟัง การบันทึกโน้ต ทั้งในเรื่องจังหวะ ทำนอง เสียงประสานได้ รู้และเข้าใจทฤษฎีดนตรีในระดับสูงขึ้นไป

สรุปได้ว่า วิชาเปียโน แบ่งระดับการสอนออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ระดับขั้นต้น ระดับขั้นกลางและระดับขั้นสูง หรือระดับขั้นการแสดง ซึ่งในแต่ละระดับชั้น มีการเรียนเทคนิคการเล่นเปียโนที่ซับซ้อนมากขึ้น และต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อม

ณัชชา โสคติยานุรักษ์ (2549: 210-211) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้ปกครองควรสังเกตการเรียนเปียโนของผู้เรียนว่า มีพัฒนาการด้านดนตรีอย่างไรบ้าง สิ่งที่น่าสังเกตคือ

1. ความกระตือรือร้นในการเรียนเปียโนของผู้เรียน
2. พฤติกรรมในการซ้อมของผู้เรียน
3. พฤติกรรมหลังเลิกเรียนเปียโน
4. พฤติกรรมไม่ชอบฟังดนตรี

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้ปกครองควรระมัดระวังและสังเกตพฤติกรรมเหล่านี้เป็นอย่างดี เพราะถ้าปล่อยให้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้ หรือบังคับให้เรียนต่อ ผู้เรียนที่เรียนเปียโนจะถึงจุดที่ไม่หันกลับมาสนใจในการเรียนเปียโนอีกเลย

สรุปได้ว่า ผู้ปกครองมีผลต่อการเรียนวิชาเปียโน หากผู้ปกครองมีการสนับสนุนการเรียนเปียโนของผู้เรียนในวิธีการต่าง ๆ อย่างถูกต้องและดำเนินการตามขั้นตอน เช่น หากครูผู้สอนวิชาเปียโนที่เหมาะสมผู้เรียน และกำหนดเวลาการซ้อมของผู้เรียน ผู้เรียนมีการซ้อมอย่างถูกต้อง และผู้ปกครองสร้างความสุขในการเรียนเปียโนให้กับผู้เรียน ก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้

ความคาดหวัง เป็นปัจจัยที่ครูคนตรีต้องการทราบล่วงหน้าก่อนเริ่มการเรียนการสอน เพื่อที่จะสามารถจัดแผนการสอนให้สอดคล้องตามความต้องการ ที่ผู้เรียนหรือผู้ปกครองคาดหวังไว้ อีกทั้งผู้สอนจะสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม

เมทีนี เตชะวิทยากุล (2545: 11-12) การศึกษาความคาดหวังทางการศึกษา ซึ่งผู้ปกครองปรารถนาในความสำเร็จทางการศึกษาของบุตรหลานในอนาคต ทั้งในด้านสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และความรู้ ความสามารถ ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังทางการศึกษา (Education Expectation) มีดังนี้

1. ภูมิหลังของครอบครัว (Family Background) ตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่สุดของขบวนการจัดช่วงชั้นทางสังคม คือระดับความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางสังคม หรือครอบครัวกับการประสบความสำเร็จ สำหรับภูมิหลังทางครอบครัวนี้ สามารถขยายออกเป็นการศึกษาของบิดา อาชีพของบิดา และขนาดของครอบครัว

2. ความสามารถทางการศึกษา (Academic Performance) ความสามารถทางการศึกษาจะพิจารณาถึงระดับสติปัญญาของเด็กกว่าเป็นอย่างไร ตัวบ่งชี้ที่สำคัญประการหนึ่งในการบรรลุทางการศึกษาของบุคคลในระยะยาว

3. อิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญ (Significant Other's Influence) คือบุคคลที่มีความหมายต่อตัวผู้เรียน เป็นบุคคลที่มีผู้เรียนจะเอามาเป็นแบบอย่างในการกำหนดความต้องการของตนเอง ซึ่งจะเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) เกี่ยวกับค่านิยม ในความสำเร็จ

ความคาดหวัง เป็นแรงจูงใจที่กำหนดความเป็นไปในอนาคตของบุคคลที่ปรารถนาจะได้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อนำมาซึ่งความสุข ความสะดวกสบาย และทัดเทียมผู้อื่นซึ่งการที่บุคคลตั้งความคาดหวังไว้อย่างนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของตนและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อการศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงที่ได้รับของผู้ปกครองต่อการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลานโรงเรียนดนตรีเอกชน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนวิชาเปียโนโรงเรียนดนตรี ในเขตจังหวัดสงขลา จำนวน 895 คน โดยผู้วิจัยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (กัลยา วานิชย์บัญชา: 2554) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 229 คนและใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น แบบการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยเลือกผู้ส่งบุตรหลานเรียนวิชาเปียโนเฉพาะเขตจังหวัดสงขลาเท่านั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สำหรับผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงที่ได้รับของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนเปียโนของบุตรหลาน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

2.1 ความคาดหวังต่อการเรียนเปียโนของบุตรหลาน

2.2 ระดับสภาพความเป็นจริงที่ได้รับต่อการเรียนเปียโนของบุตรหลาน

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิด แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยเสนอแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเปียโน ด้านดนตรีศึกษา ด้านการเรียน การสอนเปียโน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา ครอบคลุมของคำถาม ความชัดเจนของภาษา และนำมาแก้ไขปรับปรุง ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพ ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 นำแบบประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงที่ได้รับการเรียนเปียโนของบุตรหลาน ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา รูปแบบ คุณภาพของแบบประเมิน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยได้ค่า IOC ที่ได้คือ 1.00

3.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ปกครองของผู้เรียนที่เรียนวิชาเปียโน โรงเรียนดนตรีในหาดใหญ่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

4. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 แบบประเมินคุณภาพแบบประเมินแบบสอบถาม หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับแบบประเมินคุณภาพแบบสอบถาม โดยหาค่าเฉลี่ยการ ประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC

4.2 แบบสอบถามความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงที่ได้รับการเรียนเปียโนของบุตรหลาน โรงเรียนดนตรี หาค่าเฉลี่ยร้อยละประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย (Rating Scale) ประมวลผลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาจากการสำรวจ ความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงที่ได้รับของผู้ปกครองต่อการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลานโรงเรียนดนตรีเอกชน ในเขตจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพข้อมูลส่วนตัว ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 73 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 30,000 บาท/เดือน
2. การส่งบุตรหลานเรียนวิชาเปียโน พบว่า จำนวนบุตรหลานที่ผู้ปกครองส่งให้เรียนวิชาเปียโนในโรงเรียนดนตรีต่อครอบครัวโดยส่วนใหญ่ คือ ครอบครัวละ 1 คน โดยมีระยะเวลาเรียน 1-2 ปี และมีค่าใช้จ่ายในการเรียนวิชาเปียโน/เดือน/บุตรหลาน 1 คน คือ 1,001- 2,000 บาท โดยผู้ปกครองส่งบุตรหลานเรียนวิชาเปียโนเพียง 1 โรงเรียนดนตรี โดยส่วนใหญ่ และมีระดับชั้นการเรียนวิชาเปียโนอยู่ในระดับพื้นฐาน
3. การฝึกซ้อมดนตรีของบุตรหลาน พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่สนับสนุนบุตรหลานโดยการซื้อคีย์บอร์ด หรือเปียโน ฝึกซ้อมที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 57.30 โดยบุตรหลานมีฝึกซ้อมเปียโนหลังจากเรียนวิชาเปียโน จำนวน 1-2 ชั่วโมง/สัปดาห์ และผู้ปกครองเคยให้บุตรหลานหยุดพักเรียนวิชาเปียโนเป็นระยะเวลา 1-3 เดือน
4. ความรู้ ความสามารถในการเล่นดนตรีของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองโดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.20 ไม่มีความรู้ความสามารถในการเล่นเปียโน และเครื่องดนตรีประเภทอื่น ๆ ได้
5. ช่วงเวลาที่ผู้ปกครองส่งบุตรหลานเรียนวิชาเปียโน ส่วนใหญ่คือ วันอาทิตย์ เวลา 08.00-12.00 น. ร้อยละ 26.80 โดยเฉลี่ยในทุก ๆ 1 เดือน ผู้ปกครองส่งบุตรหลานเรียนวิชาเปียโนอย่างสม่ำเสมอ
6. การตัดสินใจส่งบุตรหลานเรียนวิชาเปียโน พบว่า บุคคลที่ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเปียโน คือ บุตรหลานขอเรียนเอง และเหตุผลส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.30 ที่ผู้ปกครองส่งบุตรหลานเรียนวิชาเปียโนในโรงเรียนดนตรีเอกชน เพื่อช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา (IQ) และอารมณ์ (EQ) โดยมีวิธีการเลือกโรงเรียนดนตรีเอกชนให้กับบุตรหลาน โดยเลือกจาก โรงเรียนดนตรีเอกชน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการเรียน และความพร้อมของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเรียนวิชาเปียโน โดยส่วนใหญ่ คือเมื่อบุตรหลานมีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ

ตอนที่ 2 ความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงที่ได้รับของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนเปียโนของบุตรหลาน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

1. ผลการสำรวจ ระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลานโรงเรียนดนตรีเอกชน ในเขตจังหวัดสงขลา ระดับความคาดหวังของผู้ปกครองจากการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลาน มากที่สุด คือ ด้านหลักสูตร ผู้สอนเปียโนและการบริการของโรงเรียนดนตรีเอกชน มีค่าเฉลี่ย 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 ซึ่งอยู่ในระดับความคาดหวังมาก รองลงมาคือ การพัฒนาด้านอารมณ์ มี

ค่าเฉลี่ย 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 การพัฒนาด้านบุคลิกภาพ มีค่าเฉลี่ย 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 การพัฒนาด้านสติปัญญา มีค่าเฉลี่ย 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 การพัฒนาด้านทักษะการเล่นเปียโน มีค่าเฉลี่ย 3.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 และระดับความคาดหวังน้อยที่สุด คือ การพัฒนาด้านดนตรี ในอนาคต มีค่าเฉลี่ย 2.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.94 ซึ่งอยู่ในระดับความคาดหวังปานกลาง

2. ผลการสำรวจ ระดับสภาพความเป็นจริงที่ได้รับของผู้ปกครองต่อการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลานโรงเรียนดนตรีเอกชน ในเขตจังหวัดสงขลา ระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองจากสภาพความเป็นจริงที่ได้รับจากการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลานมากที่สุด คือ การพัฒนาด้านอารมณ์มีระดับความคาดหวังเฉลี่ย 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมากกับสภาพความเป็นจริงที่ได้รับ รองลงมาคือ ด้านหลักสูตร ผู้สอนเปียโนและการบริการของโรงเรียนดนตรีเอกชน มีระดับความคาดหวังเฉลี่ย 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 การพัฒนาด้านสติปัญญา มีระดับความคาดหวังเฉลี่ย 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 การพัฒนาด้านบุคลิกภาพ มีระดับความคาดหวังเฉลี่ย 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 การพัฒนาด้านทักษะ การเล่นเปียโน มีระดับความคาดหวังเฉลี่ย 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 และ ระดับสภาพความเป็นจริงที่ได้รับมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ การพัฒนาด้านดนตรีในอนาคต มีระดับความคาดหวังเฉลี่ย 2.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจค่อนข้างน้อยปานกลางกับสภาพความเป็นจริงที่ได้รับ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิด แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลาน โรงเรียนดนตรีเอกชน ในเขตจังหวัดสงขลา ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนวิชาเปียโน ผู้ปกครองได้เสนอแนะว่า โรงเรียนดนตรีควรมีกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงดนตรีนอกโรงเรียน ควรเพิ่มเติมการประชาสัมพันธ์ การจัดงานแสดงความสามารถของผู้เรียน เนื่องจากมีการนำเอาดนตรีมาเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของสังคม มีค่อนข้างน้อย การสอนหลักสูตรสำหรับผู้ใหญ่ ผู้ปกครองมีความรู้สึกพอใจ แต่หลักสูตรสำหรับเด็กเล็ก ควรจะเพิ่มเติมเทคนิคถึงความสนใจของเด็กเล็กให้มากขึ้น เช่น อาจจะมีการเล่นิทาน หรือความเป็นมาที่เกี่ยวกับเพลง ซึ่งจะทำให้น่าสนใจมากขึ้น

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจในการนำอภิปรายผลดังนี้

1. ผลความคาดหวังและสภาพเป็นจริงที่ได้รับของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลาน โรงเรียนดนตรีเอกชน ในเขตจังหวัดสงขลา มีประเด็นที่น่าสนใจในการนำอภิปรายผลดังนี้

1.1 ระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลาน โดยประเด็นที่น่าสนใจคือ ผู้ปกครองมีความคาดหวังจากการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลาน ในด้านหลักสูตร ผู้สอนเปียโนและการบริการของโรงเรียนดนตรีเอกชน ความคาดหวังด้านพัฒนาการทางอารมณ์

ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ของบุตรหลานเมื่อได้เรียนวิชาเปียโน ซึ่งผู้ปกครองมีความคาดหวังในระดับมาก ด้านการพัฒนาทักษะการเล่นเปียโน มีความคาดหวังใน ระดับปานกลาง จากข้อมูลดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jenny Simaile Goonellabah (<http://www.pianoeducation.org/index.html>) ซึ่งกล่าวว่า ผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนเปียโนของผู้เรียน ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเรียนเปียโนของผู้เรียน ความสำเร็จของผู้เรียนเปียโนเกิดมาจากอิทธิพล แรงผลักดันของผู้ปกครองที่สนใจในผู้เรียน ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่จุดประกายให้ผู้เรียนสนใจและจริงจังใน การเรียนเปียโน ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะไม่สนใจในอาชีพดนตรี ความพยายามของผู้ปกครองจะนำมาซึ่งโลกแห่งเสียงดนตรี

1.2 ระดับสภาพความเป็นจริงที่ผู้ปกครองได้รับจากการเรียนวิชาเปียโน ของบุตรหลาน ในโรงเรียนดนตรีเอกชน ประเด็นที่น่าสนใจคือ ผู้ปกครองพึงพอใจกับสภาพความเป็นจริงที่ได้รับจากการเรียนวิชาเปียโนของบุตรหลานมากที่สุด คือ การพัฒนาด้านอารมณ์ ด้านหลักสูตร ผู้สอนเปียโน และการบริการของโรงเรียนดนตรีเอกชน การพัฒนาด้านสติปัญญา การพัฒนาด้านบุคลิกภาพ การพัฒนาด้านทักษะ การเล่นเปียโน และการพัฒนาด้านดนตรีในอนาคต สอดคล้องกับ แนวคิดของผู้วิจัยคือ ความคาดหวัง เป็นแรงจูงใจที่กำหนดความเป็นไปในอนาคตของบุคคลที่ปรารถนาจะได้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อนำมาซึ่งความสุข ความสะดวกสบาย และตัดเทียมผู้อื่นซึ่งการที่บุคคลตั้งความคาดหวังไว้อย่างนั้น ขึ้นอยู่ ประสพการณ์ของตนและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

2. ข้อเสนอแนะการวิจัย จากการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวคิดในการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับวิชาเปียโน ของโรงเรียนดนตรีในเขตจังหวัดสงขลา ดังนี้

2.1 ควรให้ครูที่มีการสอนวิชาเปียโน ได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาเปียโน เช่น เทคนิคการสอนวิชาเปียโน โดยแยกตามระดับขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นสูง อย่างน้อยปีละ 3 ครั้ง เพื่อเป็นการพัฒนาด้านการสอนของผู้สอนให้มีมาตรฐานสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาได้อย่างชัดเจน

2.2 ควรให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายต้อนรับ ได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านบริการอย่างสม่ำเสมอเนื่องจากจะทำให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงวิธีการเรียนการสอนต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งจะทำให้ผู้ปกครองมีความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางดนตรีต่าง ๆ เช่น การให้บุตรหลานมีการฝึกซ้อมเปียโน หลังจากการเรียน ทุกวันในแต่ละสัปดาห์ หรือ ผู้ปกครองให้ความสำคัญสำหรับการแสดงเปียโนของบุตรหลาน มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

คำคม เฉลยพจน์.(2537).เรียนดนตรีอะไรจึงจะเหมาะกับเด็กแต่ละวัย.วารสารเพลงดนตรี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีที่ 1(3), 95.

จงรัก พุกกะณานนท์. (2542). หลักการสอนเปียโน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- ณัชชา โสคติยานุรักษ์.(2549). *จากประสบการณ์ครูดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เมทินี เตชะวิทยากุล. (2545). *การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน
โรงเรียนดนตรีตามโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- สนิท สัตโยภาส.(2551). *การเขียน รายงานการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ :ธารอักษร.
- สุกรี เจริญสุข.(2544).*พรสวรรค์สร้างได้*.กรุงเทพมหานคร.วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Jenny Siaile Goonellaban.(2014). [Online]. Retrieved: January 17. from *Top ten qualities
of a successful piano student, New South Wales Australia.*
(<http://www.pianoeducation.org/index.html>).
- Martha Beth Lewiz.(2014). [Online]. Retrieved: January 17.*How to help your child
practice at home.* (http://www.serve.com/marbeth/teaching_practice.html).
- Max W.Came. (2014). [Online]. Retrieved: January 17.*How to help your child practice at
home.* (http://www.serve.com/marbeth/teaching_practice.html).